

Dagens evangeliums- og prekentekest handler om det siste måltidet som Jesus hadde sammen med læresveinene og om nattverden.

Det står skrive i evangeliet etter Matteus kapittel 26,17-30:

...

Slik lyder det heilage evangeliet.

PREKEN

I går, 8. april, var det presist 30 år siden jeg ble konfirmert i den lille bygden Erlau i Tyskland i delstat Sachsen.

Denne dagen i 1990 var en palmesøndag.

Så det var på Palmesøndagene konfirmasjonene ble feiret der jeg kommer fra. Grunnen var at Palmesøndagen er søndagen før Skjærtorsdag. Og på denne dagen skulle de konfirmerte for første gang delta i menighetens nattverdfeiring og ta imot brød og vin, Jesu kropp og blod.

Skjærtorsdag feirer vi i dag.

Det er dagen før Jesus ble korsfest.

Det er dagen da Jesus feiret påskemåltidet sammen med vennene sine, med læresveinene.

Det er «nattverdens fødselsdag».

For på Skjærtorsdagen på slutten av påskemåltidet innstiftet Jesus nattverden.

Nattverdfeiring for 30 år siden var en stor begivenhet. Alle konfirmantene deltok med sine familier på denne kveldsgudstjenesten.

Konfirmasjonen ble altså bevisst plassert på søndagen før Skjærtorsdag slik at de konfirmerte skulle feire sin første nattverd på nattverdens fødselsdag.

I familien min hadde vi riktignok feiret nattverden flere ganger før. Vi feiret familienattverd.

Det er lov å feire nattverd i familien.

Martin Luther praktiserte dette regelmessig.

Så dere kan feire nattverd i heimene deres sammen med dem dere lever sammen med.

Men jeg hadde altså før konfirmasjonen ikke tatt imot brød og vin i menighetens nattverdfeiring. Likevel ble jeg og alle de andre barna og ungdommene alltid med fram til alteret. Og mens de store ungdommene og de voksne tok imot nattverden, ble vi

velsignet. Dette opplevde jeg som godt og på mange måter også som en nattverddeltagelse.

MEN denne Skjærtorsdagen for 30 år siden og nattverdfeiringen i menigheten min og sammen med de andre i menigheten betydde mye for meg og den utfordret meg til å ta et valg eller bekrefte det valget som jeg hadde tatt tidligere, nemlig at jeg ville leve livet mitt sammen med Jesus.

Nattverden er en skatt og ett av de to sakramentene vi har i vår Lutherske kirke.

I nattverden er Jesus tilstede i brødet og i vinen som vi tar imot. Jesus sa som vi hørte fra Matteus sin Skjærtorsdagsberetning:

«Ta imot og et: Dette er min kropp.» Og:

«Dette er mitt blod, paktblodet som blir utrent for mange så syndene blir tilgjevne.»

Det som skjer i nattverden er ikke lett å forklare.

Nattverden er på mange måter et mysterium, et mysterium som vi får lov til å ta imot med takk og tilbedelse.

For Jesus sa, at vi skal gjøre det.

Det er Jesu vilje at vi skal feire nattverd.

Alle som tror på Jesus og vil følge ham, skal feire nattverd, for nattverden er så viktig. Ingen må ringeakte nattverden.

Der tar vi Jesus imot på en fysisk måte gjennom brødet og vinen og får kraft fra Gud til å gå veien sammen med Gud.

Kanskje er det noen som mener at de ikke er kristen nok eller ikke gode nok til å delta i nattverdfeiringen.

Jeg er klar over at dette også har å gjøre med en forkynnelse som på mange plasser var ensidig og til dels feil. Og dette henger fremdeles igjen.

→ Nattverden er ikke for de som er perfekte eller gode.

For det er i utgangspunktet bare én som er god og perfekt. Det er den treene Gud. Det sier Jesus selv.

Nattverden er for de som ønsker å følge Jesus, men som gjør feil, tenker urene tanker, sier ord som sårer andre/ og som tenker, sier og gjør andre ting som er mot Guds gode bud.

Nattverden er for syndere, for de som er ufullkomne.

Nattverden er derfor som en syndsbekjennelse.

Vi kommer til Gud for å bli vasket ren, for å bli tilgitt. Og han gjør det. Han rens oss og tilgir oss gjennom nattverden.

Jesus tilgir oss når vi tar imot hans kropp og blod gjennom brød og vin og i troen på HAM.

Jeg har lyst til å si en ting til om nattverden:

Jesus innstiftet nattverden under det jødiske påskemåltidet som han feiret sammen med sine venner, med de tolv som var spesielt utvalgt av ham. Og han tenkte på det som skulle skje noen timer senere, på Langfredag.

Han skulle bli drept, naglet til et kors, gi sitt liv for oss.

Brødet som vi bruker ligner på små kjeks.

De heter oblater. Jesus brukte ikke oblater, men noe som likner et pitabrød. Men nattverdrødet vårt er bakt som et usyret brød på samme måte som det brødet som Jesus brukte og det brødet som folket Israel bakte da Gud skulle føre dem ut av fangenskapet i Egypt.

Nattverdrødet vårt er formet som en mynt og det er trykt et bilde på det.

Vi ser Jesus på korset.

Myntformen minner oss om Jesu ord (Matt 20,28):

«Menneskesonen er heller ikke komet for å la seg tena, men for sjølv å tena og gje livet sitt til løysepenge for mange.»

Eks. 1: Når noen er i fangenskap kreves det ofte løsepenger for å få satt dem fri. Under den kalde krigen betalte Vest-Tyskland for eksempel løsepenger for borgere fra Øst-Tyskland som var fengslet i DDR. De ble kjøpt fri.

Eks. 2: Og på Jesu tid kunne rike mennesker som ville gjøre en velgjerning kjøpe fri medborgere som hadde blitt slaver på grunn av stor gjeld. Summen de betalte gjorde at slavene kunne gå tilbake til sitt hus og starte med livet sitt på ny som frie mennesker. Summen de rike menneskene betalte, var løsepenge.

Bibelen forteller at mennesket er fanget av synden, og det bare kan kjøpes fri av Jesus, han som selv er løsepenge.

Og det gjorde han. Han døde for oss. Han betalte løsepenge. Det kan det runde nattverdrødet og krusifikset på nattverdrødet minne oss om.

Nattverden er noe helt fantastisk, syns jeg.

Nattverden er som en kraftstasjon for oss Kristne.

Vi trenger nattverden og jeg savner nattverdfellesskapet i disse tider. Jeg skulle gjerne ha feiret nattverd med dere i dag, men det går ikke.

Men jeg gleder meg til å feire nattverd med mange av dere så snart dette blir mulig igjen.

Når vi tenker på nattverden, den skatten, det sakramentet, det mysteriet som Jesus har gitt oss, kan vi tenke på at nattverden gir oss:

- Fellesskap med Jesus
- Fellesskap med hverandre
- Guds tilgivelse
- Og det minner oss om at Jesus ga sitt liv som en løsepenge slik at vi kan leve i Guds frihet, nå i dette livet og i evighet.
- Jeg selv tenker også på min første nattverd i menigheten i Erlau for 30 år siden.

Husker du når du tok imot nattverd for første gang?

Hva tenkte du da?

Og hva betyr nattverden for deg i dag?

Ære vere Faderen og Sonen og Den heilage ande som var og er og vera skal ein sann Gud frå æve og til æve. Amen.